
De grenzen van het beloofde land

Globale aanduiding van de grenzen

Het beloofde land wordt in de Bijbel diverse keren globaal aangeduid. Dit gebeurt in de volgende bijbelgedeelten:

- *Gen.15:18 'van de rivier van Egypte tot de grote rivier, de rivier de Eufraat'*
- *Ex.23:31 'het gebied van de Schelfzee (Rode Zee) tot de zee der Filistijnen [= Middellandse Zee], en van de woestijn tot de Rivier [Eufraat]'*
- *Num.13:21 'van de woestijn Zin tot aan Rehob toe, waar de weg naar Hamath begint (of: tot Lebo Hamath)'*
- *Deut.1:7 'het gebergte der Amorieten en naar al hun naburen, in de Vlakte, op het Gebergte, in de laagte, in het Zuiderland en aan de zeekust, - het land der Kanaänieten, en de Libanon tot aan de grote rivier, de Eufraat'*
- *Deut.11:24 'van de woestijn af tot de Libanon, van de rivier af, de rivier de Eufraat, tot de westelijke zee toe'*
- *1Kon.8:65 en 2 Kron. 7:8 'van de weg naar Hamath af tot aan de beek [wadi] van Egypte'*
- *2Kon.14:25 'van de weg naar Hamath tot de zee der vlakte [Arabah]'*
- *Jes.27:12 'van de rivier [Eufraat] af tot de beek [wadi] van Egypte toe'*

Het Overjordaanse en de Eufraat

De Eufraat wordt in de bovenstaande omschrijvingen een aantal keren genoemd.

Het is wel van belang of de Eufraat als noord- of als oostgrens aangeduid wordt. Als de Eufraat de oostgrens is, houdt dit in, dat een heel groot gebied ten oosten van de Jordaan is beloofd. Als de Eufraat de noordgrens is, hoort het gebied van Syrië (Aram) erbij, maar het gebied in oostelijke richting kan dan beperkt zijn.

Hoewel niet iedere uitlegger hier hetzelfde over denkt, blijkt bij nader onderzoek toch wel dat het Overjordaanse niet zondermeer bij het beloofde land hoorde. Num. 32:30-32; 34:2,12; 35:10; Deut. 32:49 en Joz. 22:9-11 maken duidelijk dat het land Kanaän uitsluitend ten westen van de Jordaan ligt. Dit maakt aannemelijk dat in de bovengenoemde globale beschrijvingen van het land de Eufraat de noordgrens is en niet de oostgrens.

Specifieke aanduiding van de grenzen

Gelukkig zijn er ook specifieke beschrijvingen: Num.34:1-12; Joz.15:1-12; 1 Kon.4:21; Ezech.47:15-21 en 48:1, 28. Hier staan beschrijvingen van het land, geschreven in de woestijntijd, de tijd van de verovering en de tijd van de ballingschap en betreffen verschillende situaties. Bij onderlinge vergelijking blijken deze beschrijvingen heel goed overeen te komen. Het gebied van Syrië wordt bij het beloofde land gerekend, maar het Overjordaanse niet. De Jordaan is de oostelijke grens. Hiermee wordt bevestigd dat de Eufraat in de eerdere beschrijvingen als noordgrens is bedoeld.

Overigens zijn er een paar uitspraken in het OT die aangeven dat Gilead, het noordelijke gedeelte van het Overjordaanse ook toegezegd is aan Israël. Dit gebeurt in Jer.50:19 en Zach.10:10. In deze laatste tekst staat: 'Ik zal hen brengen naar het land Gilead en de Libanon; doch dit zal voor hen niet toereikend zijn.' En in Ob.19-20 staat dat Benjamin Gilead zal bezitten.

De inbezitneming vanaf Abraham tot Jozua

Het land Kanaän is aan Abraham en zijn nageslacht beloofd, maar de aartsvaders mogen het nog niet in bezit nemen, want de zonde van de inwoners is in hun tijd (Amorieten) nog niet tot een climax gerezen (Gen.15:16).

Pas een paar eeuwen later, tijdens en vooral na de woestijnreis, mogen de Israëlieten de inwoners van Kanaän uitroeien, waarmee zij een goddelijk gericht uitvoeren.

Geen totale in bezitneming

In Joz.13:1-7 staat welke gebieden nog veroverd moeten worden. In Joz.21:43-45 en 23:14-15 en Neh.9:8 staat dat God het land gegeven heeft en daarmee de belofte aan Abraham vervuld heeft. Je zou verwachten dat de grenzen van Num.34 dus bereikt zijn. De verslagen in Jozua en Richteren geven een geheel ander beeld: grote delen bleven onveroverd; in die gebieden bleven diverse bevolkingsgroepen wonen (zie o.a. Richt.3:1-6).

Het land op zijn maximale grootte

Tijdens de regering van koning Salomo had het land een ongekeerde grootte. Toch viel ook in die tijd niet hele gebied onder het bestuur van Israël. De Filistijnen waren bijv. schatplichtig (1Kon.4:7-21; 2Kron.9:26).

Bezit en gehoorzaamheid

Het volk van God krijgt het land nooit definitief in eigendom. Als Israël zwaar zondigt, kan het zelfs verdreven worden uit het land (Deut. 4:27, 28:63, 29:28). Het boek Richteren laat zien dat de Israëlieten niet volharden in de verovering (1:19-36) en andere goden gaan dienen. De engel te Bochin klaagt het volk aan en zegt dat de vijanden zullen blijven wonen in het land (2:1-3). God kan in geval van zonde de grenzen wijzigen (Deut.11:22-25; 12:20; 19:8).